

Zasady systemu dotyczące bilansu masy

Wersja EU 06 - wersja do odczytu

© REDcert GmbH 2021

Niniejszy dokument jest dostępny publicznie pod adresem: www.redcert.org.

Nasze dokumenty są chronione prawem autorskim i nie mogą być modyfikowane. Nasze dokumenty lub ich części nie mogą być również powielane lub kopiowane bez naszej zgody.

Tytuł dokumentu: „Zasady systemu dotyczące bilansu masy”

Wersja: EU 06

Data: 18.06.2021

Spis treści

1	Wprowadzenie	4
2	Zasady systemu dotyczące bilansu masy	5
2.1	Zachowanie tożsamości poprzez fizyczną separację.....	6
2.2	Bilans masy	9
2.3	Okres bilansu masy.....	13
2.4	Granice przestrzenne	14
2.5	Zewnętrzne obiekty magazynowe/obiekty magazynowe z kilkoma użytkownikami 15	
2.6	Infrastruktura do przesyłu i dystrybucji gazu.....	15
3	Wymogi dotyczące dokumentacji	17
3.1	Wymogi ogólne	17
3.2	Właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju, które należy dokumentować ..	18
3.3	Informacje dotyczące identyfikowalności, które należy dokumentować	19
3.4	Wydawanie certyfikatów zrównoważonego rozwoju	19
3.5	Dokumentacja za pośrednictwem unijnej bazy danych.....	19
4	Wymogi dotyczące współprzetwarzania paliw kopalnych i biopaliw	20
5	Odpowiednie dokumenty	22
6	Informacje o zmianach Wersja EU 06	23

1 Wprowadzenie

Termin „łańcuch identyfikowalności” opisuje chronologiczne dokumentowanie procesu. Jest to narzędzie do śledzenia materiału na każdym etapie procesu.

System bilansu masy jest centralnym elementem systemu zrównoważonego rozwoju. Ustanawia on połączenie pomiędzy informacjami lub oświadczeniami dotyczącymi surowców lub produktów pośrednich i końcowych. Jest to zasadniczy element systemu, który zapewnia, że informacje o zrównoważonym charakterze surowców, produktów pośrednich i końcowych są wiarygodne w odniesieniu do ich pochodzenia i rodzaju oraz mogą być zweryfikowane w całym łańcuchu produkcji i dostaw.

System bilansu masy musi być zarządzany dla każdej placówki przez:

1. Pierwsze punkty gromadzenia: Przedsiębiorstwa, które kupują i odsprzedają biomasę od rolnika/producenta oraz punkty zbiórki, które przyjmują odpady/pozostałości od producentów odpadów
2. Przedsiębiorstwa przetwarzające, które przetwarzają biomasę takie jak olejarnie, instalacje produkujące biodiesel, etanol, rafinerie, obiekty do produkcji biogazu, które dostarczają go do stacji napełniania metanem
3. Dostawcy przed i po ostatnim interfejsie

Istnieje kilka sposobów na przedstawienie tego dowodu. Dyrektywa (UE) 2018/2001 nakłada na podmioty gospodarcze obowiązek stosowania systemu bilansu masy dla zrównoważonych biopłynów/biopaliw i paliw z biomasy.

Stosowanie systemu bilansu masy do różnych rodzajów surowców i paliw nie może prowadzić ani grozić doprowadzeniem do sytuacji, w której zasady określone w art. 26 i 27 dyrektywy, które mają zastosowanie do określania wkładu biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy w realizację celów dotyczących energii odnawialnej, nie są prawidłowo stosowane lub obchodzone. Ponadto, jeżeli dana partia surowca lub paliwa została już uwzględniona przy obliczaniu udziału energii odnawialnej w którymkolwiek państwie członkowskim, nie wydaje się dalszych oświadczeń dotyczących zrównoważenia dla tej partii. Takie postępowanie, zwykle nazywane „wielokrotnym księgowaniem”, jest nie tylko poważną niezgodnością z zasadami systemu, ale także oczywistym oszustwem.

Niniejszy dokument opisuje wymogi dotyczące systemu bilansu masy zgodnie z wymogami dyrektywy (UE) 2018/2001 art. 30 ust. 1. Gwarantują one identyfikowalność ilości biomasy na wszystkich etapach produkcji i dostaw w łańcuchu dostaw biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy.

2 Zasady systemu dotyczące bilansu masy

Jeżeli energia z biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy ma być uwzględniona do celów, o których mowa w art. 29 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy (UE) 2018/2001, podmioty gospodarcze muszą stosować system bilansu masy, który:

- pozwala na mieszanie partii surowców lub biopaliw o różnych właściwościach zrównoważenia
- pozwala na mieszanie partii surowców o różnych wartościach energetycznych do celów dalszego przetwarzania, pod warunkiem że wielkość partii jest dostosowana zgodnie z ich wartością energetyczną, ale w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego system bilansu masy może być również stosowany do różnych rodzajów surowców i paliw, pod warunkiem że mają one podobne właściwości fizyczne lub chemiczne, wartości opałowe i/lub współczynniki przeliczeniowe. Różnice w wartości energetycznej są dopuszczalne, jeżeli surowce są mieszane w celu dalszego przetwarzania, np. w instalacji współfermentacji
- wymaga informacji na temat właściwości dotyczących zrównoważenia i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz wielkości partii, które pozostają przypisane do danej mieszanki; oraz
- stanowi, że suma wszystkich partii wycofanych z mieszanki jest opisana jako posiadająca takie same właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju, w takich samych ilościach, jak suma wszystkich partii dodanych do mieszanki oraz wymaga, aby bilans ten został osiągnięty w odpowiednim okresie czasu.

Wymogi te należy traktować jako „wymagania minimalne”, które muszą zostać spełnione przez podmioty gospodarcze. W zależności od swoich indywidualnych procesów związanych z zakresem i złożonością mogą one zdecydować się na „surowsze” specyfikacje, takie jak metoda zachowania tożsamości.

Opcje dla łańcucha identyfikowalności	Informacje o właściwościach biomasy („certyfikat”/dowód dostawy) dla każdej partii	Biomasa może być w pełni prześledzona wstecz do miejsca uprawy/pochodzenia	Całkowite oddzielenie certyfikowanej i niecertyfikowanej biomasy w jednej placówce
„rezerwacja i oświadczenie” [„book & claim”]	TAK	NIE	NIE
„bilans masy”	TAK	TAK	NIE
„Zachowanie tożsamości (twarde/miękkie)”	TAK	TAK	TAK

Wymienione metody zostały opisane poniżej.

2.1 Zachowanie tożsamości poprzez fizyczną separację

Najbardziej niezawodnym procesem zachowania tożsamości jest „metoda twardego zachowania tożsamości”.

Kiedy ta metoda jest stosowana, podmioty gospodarcze zapewniają, że żadna partia biomasy lub biopaliw/biopłynów nie zostanie zmieszana z innymi produktami. Należy również zapewnić, że zrównoważony produkt może być identyfikowany jako zrównoważony w trakcie całego procesu bez żadnych zmian.

Poszczególne partie, które posiadają certyfikat zrównoważenia, są ściśle oddzielone od innych produktów i surowców podczas przetwarzania i przechowywania, tak aby ich pierwotne właściwości zostały zachowane aż do końca łańcucha dostaw.

Fig. 1: Identity preservation ('hard-IP')

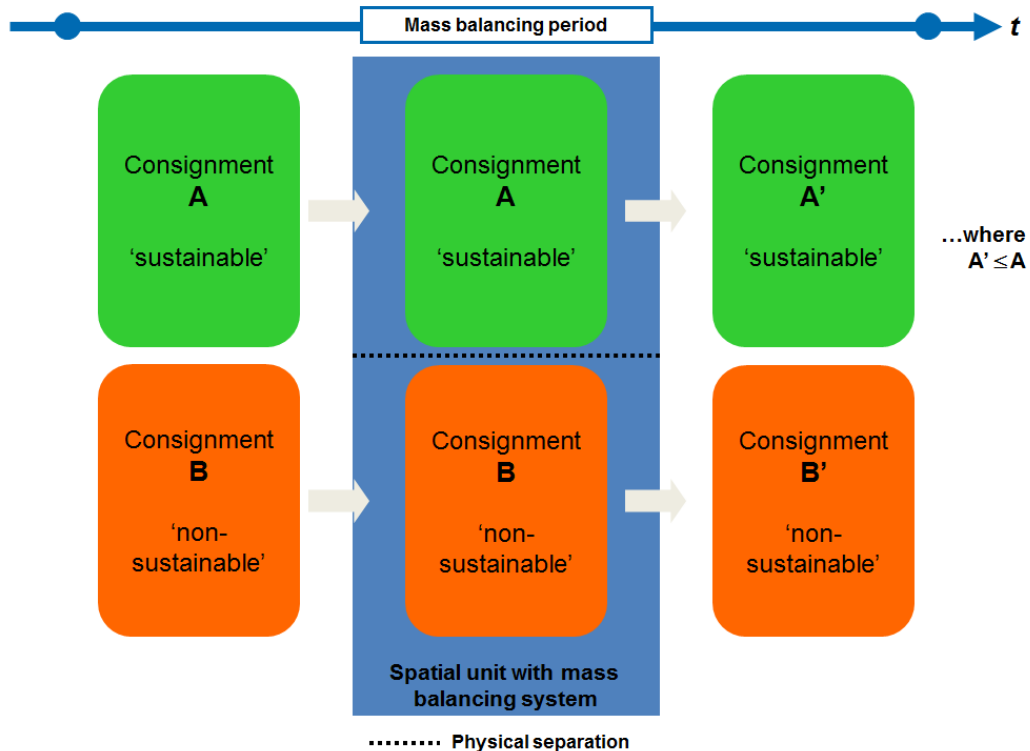

Fig. 1 Identity preservation ('hard-IP')	Rys. 1 Zachowanie tożsamości ('twarde')
Mass balancing period	Okres bilansowania masy
Consignment A 'sustainable'	Partia A 'zrównoważona'
Consignment B 'non-sustainable'	Partia B 'niezrównoważona'
Where $A' \leq A$	gdzie $A' \leq A$
Spatial unit with mass balancing system	Jednostka przestrzenna z systemem bilansu masy
Physical separation	Fizyczna separacja

Partie są również ściśle oddzielone od siebie podczas przetwarzania. Daje to podstawę do zastosowania następującego wzoru bilansu masy:

$$A'' \leq A$$

gdzie $A'' = A \times [\text{współczynnik przeliczeniowy}]$

Uwaga: Współczynniki przeliczeniowe opisują stosunek biomasy wejściowej i wyjściowej po procesie przekształcenia lub po naturalnym wycieku, np. podczas magazynowania lub transportu.

Innym sposobem na zachowanie tożsamości jest metoda „miękkiego zachowania tożsamości”. Biomasa zrównoważona i niezrównoważona jest tu również segregowana. Jednak partie z produktami zrównoważonymi mogą być mieszane z produktami o innych cechach zrównoważenia, o ile spełnione są wymogi przedstawione na Rys. 2.

Fig. 2: Identity preservation ('soft-IP')

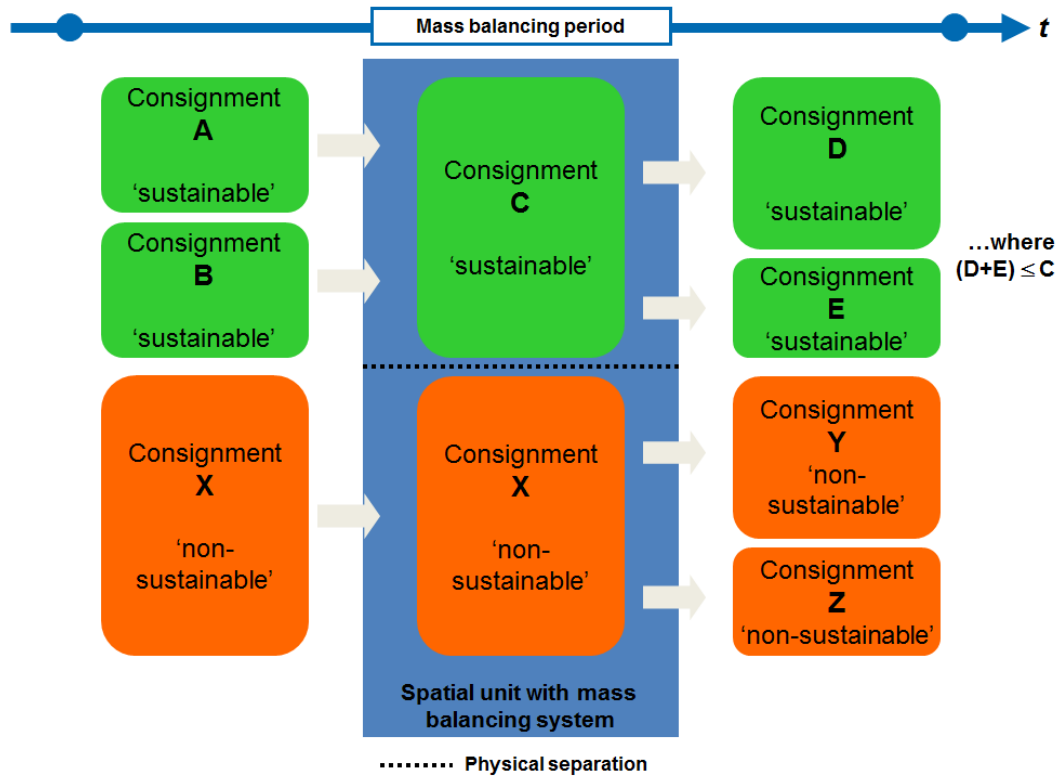

Fig. 2 Identity preservation ('soft-IP')	Rys. 2 Zachowanie tożsamości ('miękkie')
Mass balancing period	Okres bilansowania masy
Consignment A 'sustainable'	Partia A 'zrównoważona'
Consignment B 'sustainable'	Partia B 'zrównoważona'
Consignment C 'sustainable'	Partia C 'zrównoważona'
Consignment D 'sustainable'	Partia D 'zrównoważona'
Consignment E 'sustainable'	Partia E 'zrównoważona'
Where $(D+E) \leq C$	Gdzie $(D+E) \leq C$
Consignment X 'non-sustainable'	Partia X 'niezrównoważona'
Consignment Y 'non-sustainable'	Partia Y 'niezrównoważona'
Consignment Z 'non-sustainable'	Partia Z 'niezrównoważona'
Spatial unit with mass balancing system	Jednostka przestrzenna z systemem bilansu masy
Physical separation	Fizyczna separacja

Zrównoważone i niezrównoważone partie są utrzymywane oddzielnie podczas przetwarzania. Daje to podstawę do zastosowania następującego wzoru bilansu masy:

$$(A+B) = C \quad \text{ i } \quad (D+E) \leq C$$

gdzie $(D+E) = C \times [\text{współczynnik przeliczeniowy}]$

2.2 Bilans masy

System bilansu masy opisany w art. 30 ust. 1 dyrektywy (UE) 2018/2001 opisuje system, w którym „właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju” pozostają przypisane do „fizycznych partii”.

Właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju to na przykład

- dowody wskazujące na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie, i/lub
- oświadczenie, że użyte surowce zostały pozyskane w sposób zgodny z kryteriami zrównoważonego rozwoju związanymi z gruntami określonymi w dyrektywie, i/lub
- dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych, i/lub
- opis użytych surowców z zachowaniem tożsamości produktu i jego pochodzenia, i/lub
- stwierdzenie „produkcja uzyskała certyfikat typu X wydany przez uznany dobrowolny system Y”, itp.
- w stosownych przypadkach, informacje o tym, czy udzielono wsparcia dla produkcji tej partii, a jeżeli tak, to w ramach jakiego systemu wsparcia.

Właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju musiałyby zawierać informacje na temat kraju pochodzenia surowca, jeżeli dla danej partii można określić kilka krajów pochodzenia¹.

Należy pamiętać, że tylko rzeczywiste wartości emisji gazów cieplarnianych powinny być rejestrowane/przekazywane wzdłuż łańcucha dostaw w odpowiednich jednostkach (tj. zawartość suchej masy dla surowców i produktów pośrednich). Ponadto należy podać rzeczywiste wartości dla każdego konkretnego elementu (w stosownych przypadkach). Jeżeli stosowane są (zdezagregowane) wartości standardowe, należy po prostu podać „Zastosowano (zdezagregowaną) wartość standardową” lub podobną informację. Więcej informacji można znaleźć w dokumentach „Zasady systemu dotyczące produkcji biomasy, biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy” lub „Zasady systemu dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych”.

Dalsze wskazówki dotyczące rodzaju informacji, które należy dokumentować i śledzić w łańcuchu dostaw, znajdują się w sekcjach 3.2 i 3.3.

¹ zob. art. 7a ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/30/WE w sprawie jakości paliwa

Ważne jest, aby podkreślić, że w obrębie danej placówki musi zostać zachowana tak zwana „tożsamość produktu”. Oznacza to, że właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju mogą być przypisane tylko do tego samego typu materiału, z którego pochodzą. Dotyczy to zarówno surowców, jak i końcowych biopaliw, biopłynów czy paliw z biomasy.

Ponadto, elastyczna zmiana przypisania informacji o surowcach nie jest dozwolona, jeżeli paliwa końcowe podlegają różnym zasadom obliczania ich wkładu w realizację celów w zakresie energii odnawialnej (np. paliwa z załącznika IX, paliwa o wysokim/niskim ryzyku powodowania pośrednich zmian użytkowania gruntów).

Fig. 3: Mass balancing

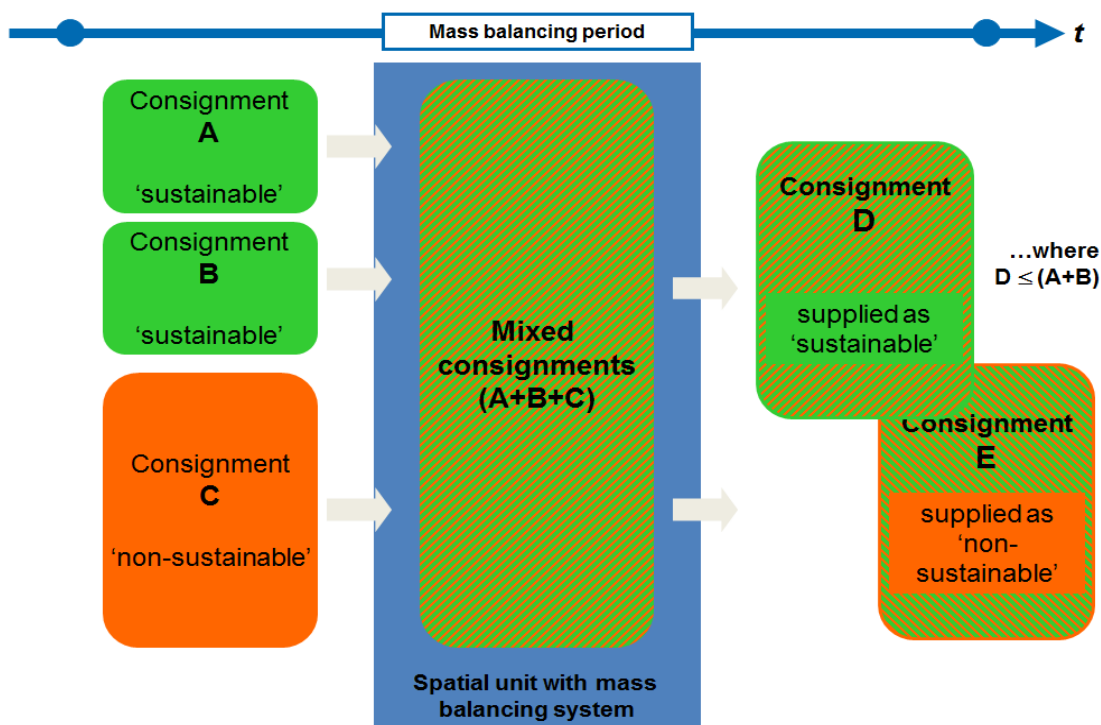

Fig. 3 Mass balancing	Rys. 3 Bilansowanie masy
Mass balancing period	Okres bilansowania masy
Consignment A 'sustainable'	Partia A 'zrównoważona'
Consignment B 'sustainable'	Partia B 'zrównoważona'
Consignment C 'non-sustainable'	Partia C 'niezrównoważona'
Consignment D 'supplied as sustainable'	Partia D 'dostarczona jako zrównoważona'
Consignment E 'supplied as non-sustainable'	Partia E 'dostarczona jako niezrównoważona'
Where $D \leq (A+B)$	Gdzie $D \leq (A+B)$
Mixed consignments (A+B+C)	Partie zmieszane (A+B+C)
Spatial unit with mass balancing system	Jednostka przestrzenna z systemem bilansu masy

Daje to podstawę do zastosowania następującego wzoru bilansu masy:

$$D \leq (A+B)$$

gdzie $D = (A+B) \times [\text{współczynnik przeliczeniowy}]$

W przypadku mieszania partii o różnych właściwościach dotyczących zrównoważonego rozwoju (np. **A**, **B**) lub bez właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju (np. **C**), odpowiednie współczynniki przeliczeniowe i właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju, jak również wielkość poszczególnych partii pozostają przypisane do mieszanki.

Jeżeli jednak do tych właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju przypisane są różne emisje gazów cieplarnianych, wartości te muszą być utrzymywane oddzielnie dla odpowiednich partii częściowych. Wartości te nie mogą być wzajemnie kompensowane w celu udowodnienia, że wymogi w zakresie zrównoważonego rozwoju zostały spełnione.

Jeżeli mieszane są partie o identycznych właściwościach dotyczących zrównoważonego rozwoju, zmianie ulega jedynie wielkość partii. Właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju są prawdopodobnie takie same, jeżeli stosuje się te same surowce, a do obliczeń emisji gazów cieplarnianych wykorzystuje się „wartości standardowe” lub „rzeczywiste wartości regionalne”.

Jeżeli mieszanka zostanie podzielona, każdej partii pobranej z niej (np. **D₁** ... **D_n**) można przypisać dowolny zestaw właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju (9), pod warunkiem, że kombinacja wszystkich partii pobranych z mieszanki – w dodatku do wagi – ma takie same wielkości dla każdego zestawu właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju, które były w mieszance. „Mieszanina” może mieć dowolną postać, w której partie towaru normalnie pozostawałyby ze sobą w kontakcie, np. w kontenerze, w obiekcie lub placówce przetwórczej lub logistycznej (zdefiniowanej jako miejsce geograficzne o ściśle określonych granicach, w którym można mieszać produkty), a także w infrastrukturze przesyłowej i dystrybucyjnej gazów odnawialnych (biometanu).

Na każdym etapie przetwarzania lub w przypadku strat należy stosować odpowiednie współczynniki przeliczeniowe w celu dostosowania wielkości partii. Jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje tylko jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biopaliw, informacje dotyczące wielkości partii i powiązane wartości zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych koryguje się z zastosowaniem współczynników przeliczeniowych odzwierciedlających stosunek masy produktu przeznaczonego do takiej produkcji do masy surowca wprowadzonego do procesu (zob. art. 30 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) 2018/2001).

Ponadto należy pamiętać, że dotyczące zrównoważonego rozwoju właściwości przetworzonych surowców muszą być przypisane w takim samym stosunku do produktów

i pozostałości tego procesu. Przykładowo, jeżeli 50% danej mieszanki uzyskało certyfikat zrównoważonego rozwoju, to 50% wszystkich produktów i pozostałości tej mieszanki również należy uznać za zrównoważone. Jedynym wyjątkiem jest przydział emisji gazów cieplarnianych, który podlega zasadom zawartym w załączniku VI do dyrektywy (UE) 2018/2001.

Fig. 4: Mass balancing

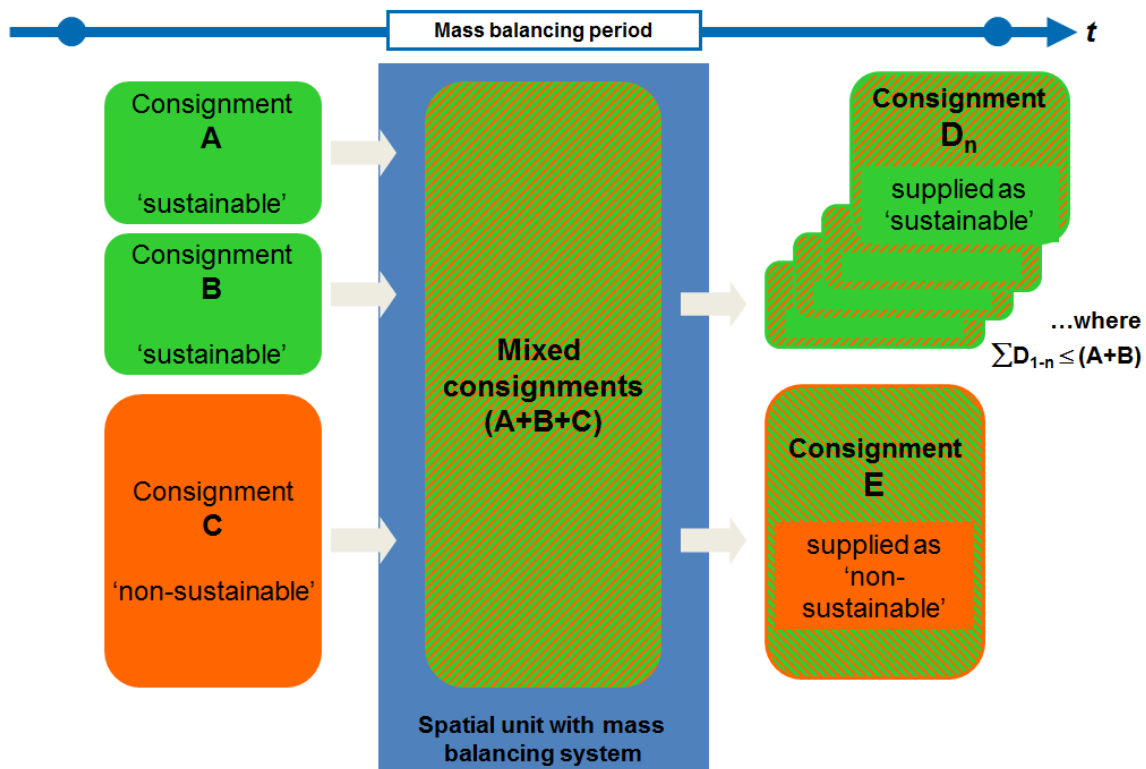

Fig. 4 Mass balancing	Rys. 4 Bilansowanie masy
Mass balancing period	Okres bilansowania masy
Consignment A 'sustainable'	Partia A 'zrównoważona'
Consignment B 'sustainable'	Partia B 'zrównoważona'
Consignment C 'non-sustainable'	Partia C 'niezrównoważona'
Consignment Dn 'supplied as sustainable'	Partia Dn 'dostarczona jako zrównoważona'
Consignment E 'supplied as non-sustainable'	Partia E 'dostarczona jako niezrównoważona'
Where $\sum D_{1-n} \leq (A+B)$	Gdzie $\sum D_{1-n} \leq (A+B)$
Spatial unit with mass balancing system	Jednostka przestrzenna z systemem bilansu masy

Zastosowanie ma tu następujący wzór bilansu masy:

$$\sum D_{1...n} \leq (A+B)$$

gdzie $\sum D_{1...n} = A \times [\text{współczynnik przeliczeniowy}]_A + B \times [\text{współczynnik przeliczeniowy}]_B$

Jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje więcej niż jeden produkt, który jest zadeklarowany jako „zrównoważony” i przeznaczony do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego lub pochodzących z recyklingu paliw węglowych, do każdego produktu stosuje się oddzielny współczynnik przeliczeniowy i osobny bilans masowy (zob. art. 30 ust. 2 lit. b) dyrektywy (UE) 2018/2001).

2.3 Okres bilansu masy

Podmioty gospodarcze mogą dowolnie zdefiniować okres bilansowy, po którym bilans jest dodatni (mniejsza ilość wychodzącej biomasy niż przychodzącej), o ile okres ten nie jest dłuższy niż **3 miesiące**.

W przypadku producentów biomasy rolnej i leśnej oraz pierwszych punktów gromadzenia, które zaopatrują się wyłącznie w biomasę rolną lub leśną, możliwe jest wydłużenie okresu bilansowego do **12 miesięcy**, ale w żadnym okresie dłuższym niż 3 miesiące strony te nie powinny otrzymywać zezwolenia na popadanie w deficyt.

W ciągu 3-miesięcznego okresu bilansowego, bilans może być tymczasowo ujemny (tymczasowo jest więcej zrównoważonej biomasy sprzedanej/dostarczonej niż otrzymanej). Na koniec okresu bilansu masy, ogólny wynik musi być jednak zbilansowany poprzez otrzymanie odpowiednich ilości zrównoważonej biomasy.

Jeżeli podmiot gospodarczy zdecyduje się bilansować dane dotyczące zrównoważonego rozwoju na bieżąco, bilans nie może być ujemny.

Księgowanie partii w bilansie masy musi odpowiadać wyłącznie jej fizycznemu przemieszczeniu do lub z placówki operacyjnej (data wejścia/wyjścia). Inne zdarzenia handlowe, takie jak data zawarcia umowy/zakupu lub data wystawienia faktury nie mogą być brane pod uwagę.

Jeżeli ilość zrównoważonej biomasy w bilansie przekracza fizyczną ilość biomasy w przedsiębiorstwie, tylko fizycznie istniejąca biomasa może być przeniesiona na następny okres bilansowy. Oznacza to, że na koniec okresu bilansu masy, przeniesione dane/właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju powinny być równe fizycznym zapasom. Salda kredytowe zrównoważonej biomasy nie mogą być przenoszone na następny okres bilansowy. Tego rodzaju sytuacja może mieć miejsce na przykład wtedy,

gdy zrównoważony rzepek jest uwzględniony w bilansie masy, ale w okresie bilansowania duża jego ilość została sprzedana w celu wykorzystania innego niż do produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy (np. w celu wykorzystania jako żywność lub pasza dla zwierząt).

Przy certyfikacji początkowej w systemie REDcert-EU, biomasa otrzymana nie wcześniej niż 12 miesięcy przed audytem początkowym może być uznana za biomasę zrównoważoną w bilansie masy, jeżeli

- biomasa nie została przetworzona,
- zgodność z wymaganiami zrównoważonego rozwoju w systemie REDcert-EU jest w pełni udokumentowana, oraz
- deklaracja własna gospodarstwa lub punktu pochodzenia (producenta odpadów i pozostałości) została złożona retroaktywnie.

2.4 Granice przestrzenne

Dla każdego przedsiębiorstwa, które produkuje, przetwarza lub przechowuje biomasę lub biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy, granica własności terenu definiuje lokalizację geograficzną. Granica ta powinna być określona poprzez wyraźne wskazanie adresu nieruchomości, na której znajduje się obiekt.

System bilansu masy musi być ustanowiony dla każdego przedsiębiorstwa/placówki operacyjnej. Systemy bilansowania mogą być fizycznie oddzielone w podmiocie lub każda placówka operacyjna może mieć własny system bilansowania, jeżeli każda partia jest udokumentowana i wyraźnie określona przez jej lokalizację (placówka operacyjna). Ponadto, jeżeli więcej niż jedna osoba prawna prowadzi placówkę, wówczas każda osoba prawna musi prowadzić swój własny system bilansu masy.

Przykładowo, pierwszy punkt gromadzenia może prowadzić dwa podobne obiekty w bliskiej odległości od siebie (np. po obu stronach ulicy). Jeżeli obiekty te mają różne adresy, należy utworzyć dwa systemy bilansu masy (po jednym dla każdego obiektu).

2.5 Zewnętrzne obiekty magazynowe/obiekty magazynowe z kilkoma użytkownikami

Jeżeli kilka podmiotów gospodarczych/przedsiębiorstw dostarcza biomasę do zewnętrznego obiektu magazynowego, np. magazynu spedycyjnego, dzierżawnego lub zbiornikowego, w celu jej składowania, każdy z tych podmiotów gospodarczych/przedsiębiorstw musi prowadzić system bilansu masy dla dostarczonego przez siebie produktu.

Oznacza to ponownie, że „jeżeli więcej niż jedna osoba prawna prowadzi daną placówkę, wówczas każda osoba prawna musi prowadzić swój własny system bilansu masy.”

2.6 Infrastruktura do przesyłu i dystrybucji gazu

Jeżeli nie jest zużywany bezpośrednio na miejscu w celu produkcji energii elektrycznej, biogaz odnawialny jest uszlachetniany do biometanu (dodatkowy etap przekształcania) i zatłaczany do sieci gazu ziemnego. Sieć gazowa jest jednocześnie „środkiem transportu” i „obiektem magazynowym”. Dlatego biometan może być mieszany w tej infrastrukturze przesyłowej i dystrybucyjnej (sieci gazowej), pod warunkiem, że infrastruktura ta jest wzajemnie połączona.

Fizyczne wprowadzanie (zatłaczanie) i wyprowadzanie (pobieranie) gazu musi być dokumentowane przez podmioty gospodarcze w ramach ich obowiązkowych ewidencji bilansu masy, które są niezbędne w procesie certyfikacji.

Fizyczne wprowadzanie gazu odnawialnego do sieci jest zazwyczaj rozliczane w okresach miesięcznych. Ponieważ rozliczenie odbywa się na podstawie wartości energetycznej gazu [jednostka „kWh”], REDcert zdefiniował standardową procedurę² przeliczania ilości gazu z wartości energetycznej na tony metryczne. W odniesieniu do potencjalnej luki czasowej pomiędzy zatłoczeniem a rozliczeniem partii gazu odnawialnego przez operatora sieci, operatorzy są zobowiązani do wystawienia dowodu zrównoważonego rozwoju najpóźniej 30 dni po zamknięciu okresu bilansowego (np. 3 miesiące).

Sprzedawcy gazu odnawialnego muszą stworzyć własną sieć rozliczeniową. Wszystkie państwa członkowskie mają zdefiniowane regiony, dla których należy stworzyć określoną sieć rozliczeniową. Region może obejmować cały kraj (np. Niemcy), ale może być również zdefiniowany na niższym poziomie (np. Włochy), gdzie kraj jest podzielony na kilka

²wartość referencyjna dla obliczeń związanych z przekształcaniem biometanu: 50 MJ/kg (przy standardowej gęstości 0,72 kg/m³)

regionów. Sieć rozliczeniowa musi zawierać wszystkie przepływy gazu odnawialnego rozliczonego i certyfikowanego w ramach systemu REDcert-EU, a zatem jest niezbędna do bilansowania masy. Przed audytem operatorzy rynku muszą zapewnić audytorom pełny dostęp do sieci rozliczeniowej i całej powiązanej dokumentacji podczas procesu certyfikacji (zob. sekcja 3.1).

Przesył gazu odnawialnego z jednego kraju do innego kraju poprzez sieć gazową jest możliwy tylko wtedy, gdy wszystkie zaangażowane kraje (w tym kraje przesyłające) są podłączone do europejskiej sieci gazowej. Aktualny status europejskiej sieci gazowej można sprawdzić za pomocą „mapy rozwoju systemu³” publikowanej przez stowarzyszenie *Gas Infrastructure Europe* [Europejska Infrastruktura Gazowa]. Jeżeli operator rynku zlokalizowany w kraju, który nie jest podłączony do europejskiej sieci gazowej lub jest podłączony do odizolowanej sieci gazowej („sieci wyspowej”), chce importować gaz odnawialny w celu wypełnienia obowiązku w zakresie ilości emisji gazów cieplarnianych, musi udowodnić fizyczny transport gazu innymi środkami transportu do swojej lokalizacji/miejsca zużycia lub punktu zatłaczania w sieci odizolowanej.

W celu przesłania gazu ziemnego lub odnawialnego za pośrednictwem sieci do innego kraju (być może przez dodatkowe kraje) operatorzy rynku posiadający partię gazu są zobowiązani do nabycia wystarczających i odpowiadających mocy sieciowych dla wszystkich właściwych punktów przesyłowych za pośrednictwem autoryzowanej platformy obrotu mocami gazowymi (np. PRISMA⁴). W związku z tym transakcje handlowe dotyczące gazu odnawialnego pomiędzy operatorami rynku za pośrednictwem sieci gazowej muszą być objęte wystarczającą mocą przesyłową w zakresie czasu i objętości i stanowią część dokumentacji bilansu masy.

Jeżeli ustanowiono już krajowe rejestry biogazu, należy je również stosować do celów identyfikacji i śledzenia poszczególnych partii. Ponieważ rejestry te nie są w pełni zharmonizowane ani dostępne w całej Europie, audytorzy proszeni są o respektowanie konkretnej sytuacji w danym kraju.

W przyszłości wszyscy operatorzy rynku muszą przestrzegać przepisów unijnej bazy danych. Mogą one być nadrzędne w stosunku do przepisów ustanowionych w niniejszym dokumencie (zob. sekcja 3.5).

Straty gazu podczas produkcji i uszlachetniania biometanu, jak również podczas przesyłu i dystrybucji muszą zostać uwzględnione w obliczeniach dotyczących ograniczenia emisji

³ Przygotowane przez stowarzyszenie GIE mapy rozwoju systemu są dostępne pod adresem <https://www.gie.eu/index.php/gie-publications/maps-data/system-development-map> (dostęp: 6 maja 2021 r.)

⁴ zob. <https://www.prisma-capacity.eu/> (dostęp: 6 maja 2021 r.)

gazów cieplarnianych, gdzie np. można zastosować w tym celu standardowy współczynnik branżowy.

3 Wymogi dotyczące dokumentacji

3.1 Wymogi ogólne

Wymogi dotyczące dokumentów systemu bilansu masy nie odnoszą się do formatu lub nośnika dokumentacji, ale raczej do rodzaju informacji, które mają być udokumentowane (zob. sekcja 2.2). Decyzja o tym, w jaki sposób stworzyć system bilansu masy dla każdej jednostki operacyjnej, która produkuje, przetwarza lub przechowuje zrównoważoną biomasę lub biopaliwa/biopłyny, należy w dużej mierze do obiektów i placówek operacyjnych poszczególnych podmiotów gospodarczych. Można wykorzystać istniejące systemy planowania zasobów przedsiębiorstwa, o ile mają one zdolność do rejestrowania i przetwarzania wszystkich niezbędnych informacji.

Ogólne specyfikacje dotyczące dokumentacji odnoszą się do

- wiarygodności (weryfikowalnej dokładności danych bilansowych)
- dostępności (czasu i sposobu archiwizacji dokumentacji)
- pewności (braku późniejszych zmian w bilansach)

dokumentacji systemu bilansu masy. Dokumentacja ta jest sprawdzana przez niezależne jednostki certyfikujące w ramach kontroli na miejscu (więcej informacji na ten temat zob. „Zasady systemu dotyczące kontroli neutralnych”).

Wszystkie dokumenty w systemie zarządzania dokumentacją muszą być przechowywane przez co najmniej **5 lat**, niezależnie od wszelkich innych wymogów prawnych dotyczących okresu przechowywania.

Podmioty gospodarcze muszą dostarczyć audytorowi wszystkie istotne informacje dotyczące bilansu masy przed planowanym audytem. Ostatnie bilanse masy wykonane w okresie objętym audytem muszą zostać skontrolowane.

Podczas audytów wstępnych audytor powinien sprawdzić, czy podjęto odpowiednie środki ostrożności i przygotowania do stworzenia systemu bilansu masy.

3.2 Właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju, które należy dokumentować

Informacje o właściwościach dotyczących zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do surowców, produktów pośrednich i końcowych biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy muszą być przekazywane wzdłuż łańcucha dostaw z jednego etapu produkcji do drugiego. Na każdym etapie można dodawać nowe informacje lub gromadzić już posiadane. Przeniesieniu właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju z jednego etapu na inny, jak również pomiędzy różnymi placówkami na tym samym etapie, musi zawsze towarzyszyć fizyczne przeniesienie materiału.

Następujące informacje muszą być udokumentowane na każdym etapie (w stosownych przypadkach) i przekazane do następnego etapu:

- Dobrowolny system i numer certyfikatu
- Numer dowodu zrównoważonego rozwoju (tylko biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy)
- Rodzaj surowca
- Zakres certyfikacji surowca (np. czy surowiec posiada certyfikat zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju)
- Numer zezwolenia na wytwarzanie odpadów lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (kod odpadów i/lub kod biomasy zgodnie z aplikacją „nabisy”)
- Rodzaj paliwa
- Kraj pochodzenia surowca
- Kraj produkcji paliwa
- Dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych (jasne określenie wartości „standardowej” lub wartości rzeczywistej dla każdego etapu łańcucha dostaw)
- Data pierwszego uruchomienia instalacji do produkcji paliwa
- Informacje o wszelkich zachętach/subwencjach i rodzajach wsparcia (w sektorze energii odnawialnej), jakie materiał mógł otrzymać do tej pory (ważne w przypadku biogazu/biometanu, ponieważ może on być stosowany zarówno w sektorze transportu, jak i w sektorze energii elektrycznej)

3.3 Informacje dotyczące identyfikowalności, które należy dokumentować

Aby móc śledzić partię surowca, produktu pośredniego lub biopaliwa wzdłuż łańcucha dostaw, wymagany jest zestaw danych transakcyjnych, które muszą być udokumentowane:

- Nazwa i adres przedsiębiorstwa dostawcy
- Nazwa i adres przedsiębiorstwa kupującego
- Unikalny identyfikator transakcji (np. numer dostawy)
- Data (fizycznego) załadunku
- Miejsce (fizycznego) załadunku lub punkt wejścia biometanu
- Miejsce (fizycznej) dostawy lub punkt wyjścia biometanu
- Objętość lub waga (przy danej gęstości) partii

3.4 Wydawanie certyfikatów zrównoważonego rozwoju

Podmiot gospodarczy musi wydać „certyfikat zrównoważonego rozwoju”, który zawiera wszystkie wymagane informacje na temat właściwości danej partii w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zazwyczaj taki certyfikat jest wydawany w momencie dostawy, aby zapewnić odbiorcy wszystkie wymagane informacje do dalszego przetwarzania i przemieszczania, ale nie później niż w dniu zakończenia odpowiedniego okresu bilansu masy. Dla użytkowników aplikacji nabisy, Federalny Urząd ds. Rolnictwa i Żywności określił datę końca kwartału (31 marca, 30 czerwca, 30 września, 31 grudnia) jako termin wystawienia certyfikatów zrównoważonego rozwoju.

Ze względu na szczególne warunki panujące w sektorze biometanu terminy te mogą zostać przesunięte o kolejne 30 dni, ponieważ potrzeba dodatkowego czasu na otrzymanie potwierdzenia od operatorów sieci o zatłoczonej ilości biometanu, która może różnić się od danych zmierzonych przez placówkę zatłaczania.

3.5 Dokumentacja za pośrednictwem unijnej bazy danych

Od podmiotów gospodarczych wymaga się wprowadzenia wszystkich istotnych informacji dotyczących przychodzących i wychodzących partii towarów zrównoważonych do unijnej

bazy danych niezwłocznie po oficjalnym uruchomieniu bazy danych. Dodatkowe wskazówki dotyczące tej procedury zostaną dostarczone przez REDcert w odpowiednim czasie.

4 Wymogi dotyczące współprzetwarzania paliw kopalnych i biopaliw

Chociaż niektóre państwa członkowskie mają już zdefiniowane zasady dla określenia rozliczalnej części biopaliw i biogazu dla transportu wynikających z biomasy przetwarzanej z paliwami kopalnymi we wspólnym procesie, nie ma jeszcze zharmonizowanego europejskiego podejścia do tej procedury.

Zgodnie z art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001, Do dnia 31 grudnia 2021 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 35 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie metodyki wyznaczania udziału biopaliwa oraz biogazu dla transportu będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych oraz określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym, co ma zapewnić, by kredytu za emisje uniknięte nie przyznawano za CO₂, którego wychwytywanie otrzymało już taki kredyt na podstawie innych przepisów prawa.

REDcert w odpowiednim czasie zaktualizuje zasady swojego systemu w świetle ogłoszonych aktów delegowanych.

Do tego czasu obowiązują następujące przepisy:

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy (UE) 2015/652, intensywność emisji gazów cieplarnianych z paliw i źródeł energii musi być uwzględniona, gdy biopaliwa i paliwa kopalne są przetwarzane razem.

Przetwarzanie obejmuje każdą modyfikację podczas cyklu życia paliwa lub dostarczanej energii, powodującą zmianę struktury molekularnej produktu (zob. rysunek). Dodanie środka denaturującego nie wchodzi w zakres tego przetwarzania.

Fig. 5: Combined processing of fossil fuels and biofuels

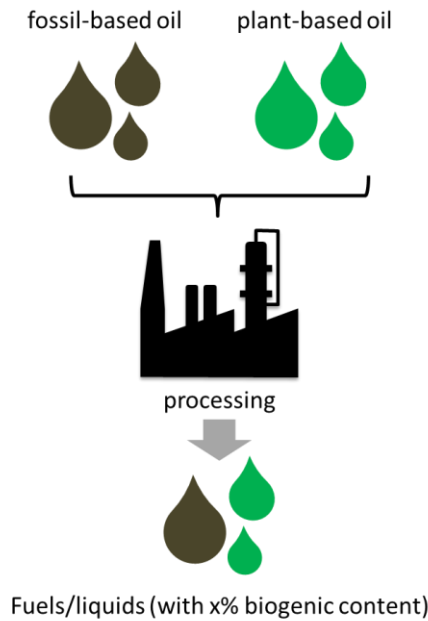

Fig. 5 Combined processing of fossil fuels and biofuels	Rys. 5 Łączone przetwarzanie paliw kopalnych i biopaliw
Fossil-based oil	Olej kopalny
Plant-based oil	Olej roślinny
processing	przetwarzanie
Fuels\liquids (with x% biogenic content)	Paliwa/płyny (z x% zawartością biogenów)

Ilość współprzetworzonego biopaliwa jest określana zgodnie z bilansem energetycznym i wydajnością procesu współprzetwarzania, jak określono w dyrektywie Rady (UE) 2015/652. Wartość energetyczna i bilans energetyczny wpływają na ilość, jak również na intensywność emisji gazów cieplarnianych ze składnika biogenicznego. Krajowe regulacje mają zastosowanie przy kredytowaniu komponentu biogenicznego z procesu współprzetwarzania biopaliw i paliw kopalnych w poszczególnych państwach członkowskich.

Jeżeli Komisja wyda jakiegokolwiek dalsze wytyczne/przepisy dotyczące współprzetwarzania (np. dotyczące określania zawartości biogenów w paliwie lub obliczania emisji gazów cieplarnianych), zostaną one włączone do systemu REDcert ze skutkiem natychmiastowym.

5 Odpowiednie dokumenty

Struktura dokumentacji systemu REDcert-EU obejmuje następujące elementy:

Nr	Dokument	Opublikowany/zmieniony
1	Zakres i podstawowe wymogi systemu	Aktualna wersja zasad systemu REDcert-EU jest opublikowana na stronie internetowej pod adresem www.redcert.org .
2	Zasady systemu dotyczące produkcji biomasy, biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy	
3	Zasady systemu dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych	
4	Zasady systemu dotyczące bilansu masy	
5	Zasady systemu dotyczące kontroli neutralnych	
6	Zasady systemu dotyczące zarządzania integralnością	
7	Listy kontrolne dla poszczególnych etapów	

REDcert zastrzega sobie prawo do opracowania i opublikowania dodatkowych, uzupełniających zasad systemu, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Regulacje prawne UE oraz przepisy dotyczące zrównoważonej biomasy, jak również biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy wraz z innymi odpowiednimi odniesieniami, które stanowią podstawę dokumentacji REDcert-EU, są publikowane oddzielnie na stronie internetowej REDcert pod adresem www.redcert.org. W przypadku powoływania się na przepisy prawne, zawsze przyjmuje się ich najbardziej aktualną wersję.

6 Informacje o zmianach Wersja EU 06

Sekcja	Zmiana
1	<p>Wprowadzenie</p> <ul style="list-style-type: none"> - aktualizacja odniesienia prawnego do RED II - zakaz „wielokrotnego” składania oświadczeń o zgodności danej partii z zasadami zrównoważonego rozwoju w różnych państwach członkowskich w celu osiągnięcia celów w zakresie energii odnawialnej
2	<p>Zasady systemu dotyczące bilansu masy</p> <ul style="list-style-type: none"> - aktualizacja dotycząca wymogów w zakresie systemu bilansu masy
2.2	<p>Bilans masy</p> <ul style="list-style-type: none"> - aktualizacja odniesienia prawnego do RED II - zmiany redakcyjne - wymogi dotyczące zachowania „tożsamości produktu” - zakaz elastycznego ponownego przypisywania informacji o surowcach, jeżeli paliwa końcowe podlegają różnym zasadom obliczania ich wkładu w realizację celów RED II - aktualizacja szczegółowych wymogów i procedur dotyczących bilansowania masy
2.3	<p>Okres bilansu masy</p> <ul style="list-style-type: none"> - dodatkowe opcje dla okresu bilansowania (12 miesięcy) - wymogi dotyczące przenoszenia zrównoważonej biomasy na następny okres bilansowy - opcje rozliczania biomasy znajdującej się już na stanie magazynowym podczas certyfikacji początkowej
2.4	<p>Granice przestrzenne</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymogi dotyczące bilansu masy dla wielu podmiotów prawnych działających w tej samej placówce
2.6	<p>NOWOŚĆ: Infrastruktura do przesyłu i dystrybucji gazu</p>
3	<p>Wymogi dotyczące dokumentacji</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozbiecie na kilka podtytułów

3.1	<p>NOWOŚĆ: Wymogi ogólne</p> <ul style="list-style-type: none"> - podmioty gospodarcze muszą dostarczyć audytorowi wszystkie istotne informacje dotyczące bilansu masy przed audytem
3.2	<p>NOWOŚĆ: Właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju, które należy dokumentować</p> <ul style="list-style-type: none"> - aktualizacja przewidzianych do dokumentowania właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju
3.3	<p>NOWOŚĆ: Właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju, które należy dokumentować</p> <ul style="list-style-type: none"> - aktualizacja przewidzianych do dokumentowania właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju
3.4	<p>NOWOŚĆ: Wydawanie certyfikatów zrównoważonego rozwoju</p> <ul style="list-style-type: none"> - aktualizacja wymogów dotyczących wydawania certyfikatów zrównoważonego rozwoju
3.5	<p>NOWOŚĆ: Dokumentacja za pośrednictwem unijnej bazy danych</p> <ul style="list-style-type: none"> - nowe wymogi dotyczące obowiązkowego korzystania z przyszłej unijnej bazy danych
4	<p>Wymogi dotyczące współprzetwarzania paliw kopalnych i biopaliw</p> <ul style="list-style-type: none"> - perspektywa przyszłych zmian wymogów systemu zgodnie z ogłoszonym aktem wykonawczym Komisji Europejskiej
6	<p>NOWOŚĆ: Informacje o zmianach Wersja EU 06</p>